

Mile Boban

OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA (16.dio)

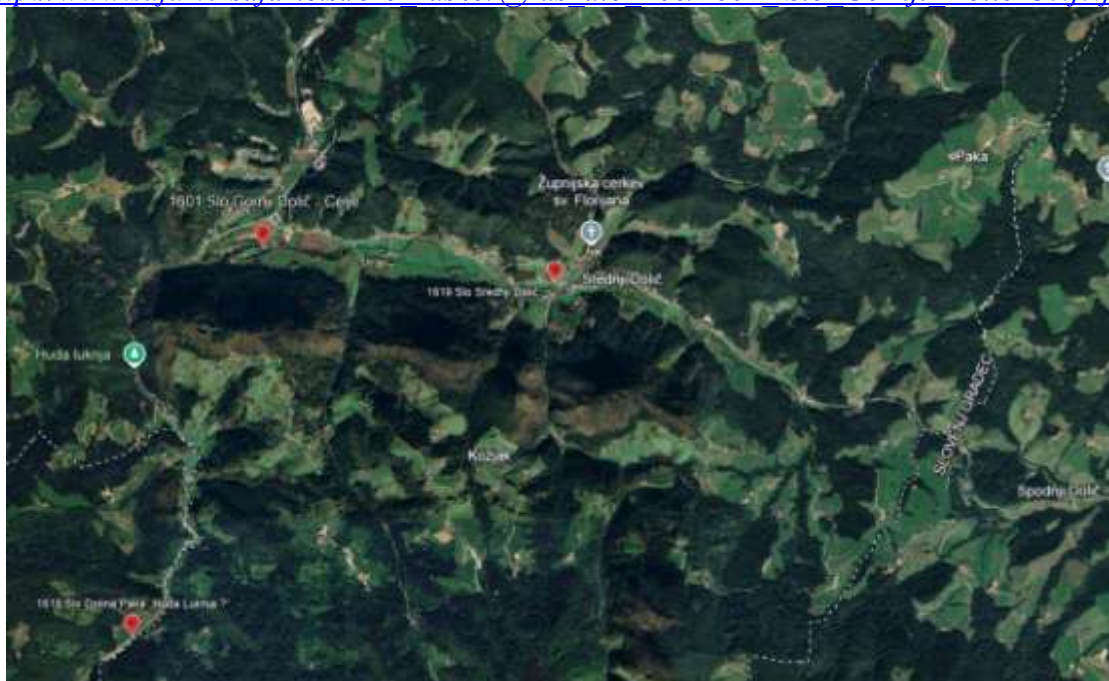
http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/Zzx_POVEZNICE.htm
 UVOD U OPIS – “OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA” – DRINA br. 2 1963. (2.dio) – Otporaš
<https://otporas.com/uvod-u-opis-od-ivan-planine-do-bleiburga-drina-br-2-1963-2-dio/>

OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA (16. dio)

Zatvoren obroč oko hrvatskog zbjega

Svojim ojačanjem na Dravogradu, odnosno zaposjedanjem polukruga na sjeveru, a dosegovši do naprednih točaka po divizijama u pokretu s juga, partizani su u noći između 12. i 13. svibnja konačno po svom računu zatvorili obroč oko hrvatskog zbjega. Time su hrvatska vojska i gradjanstvo padali u jedan izvanredno težak položaj, jer je zbjeg sve više bio napadan i pritiskivan: iz pravca Celje (1601 Slo Gornji Dolič - Celje) u ledja, s lijevog i desnog boka na uskom putu, koji vodi između Prassberskih Apla (?) i Pohorja (1602 Aut Prassbergs - Pohorje), ili u grlu lijevka a frontalno na Dravi, neograničenim zaposjedanjem kota 511 i 526, dočim su se na 507 još hrvali sa Hrvatima, zaustavljenim po partizanima i Bugarima uz podršku sovjetskih snaga. Partizani su još k tome odlično poznavali teren toga kraja.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1601_Slo_Gornji_Dolič-Celje.jpg

Mnoge te lokacije sam posjećivao, kartirao i sa više ljudi o tome razgovarao.

Dragi mi gospodine Boban, pa ja imam za Zagreb zabilježenih oko 130 masovnih stratišta !!! Ova poveznica koju vam šaljem ima puno podataka koji potvrđuju baš ono što trenutno pripremamo.

Nikako ne mogu zaboraviti jako bezobrazno objavljivanje i optuživanje slovenske politike, u vrijeme srpske agresije, kako su u logoru Jasenovac Ustaše(!?) ubili nekih par slovenskih svećenika, a o ovome ne bi trebalo niti spominjati jer to nije istina dobro za ugled ali ja im nikada neću oprostiti i zapisivati ću i kazati ću što treba znati.

laku noć - dragutin

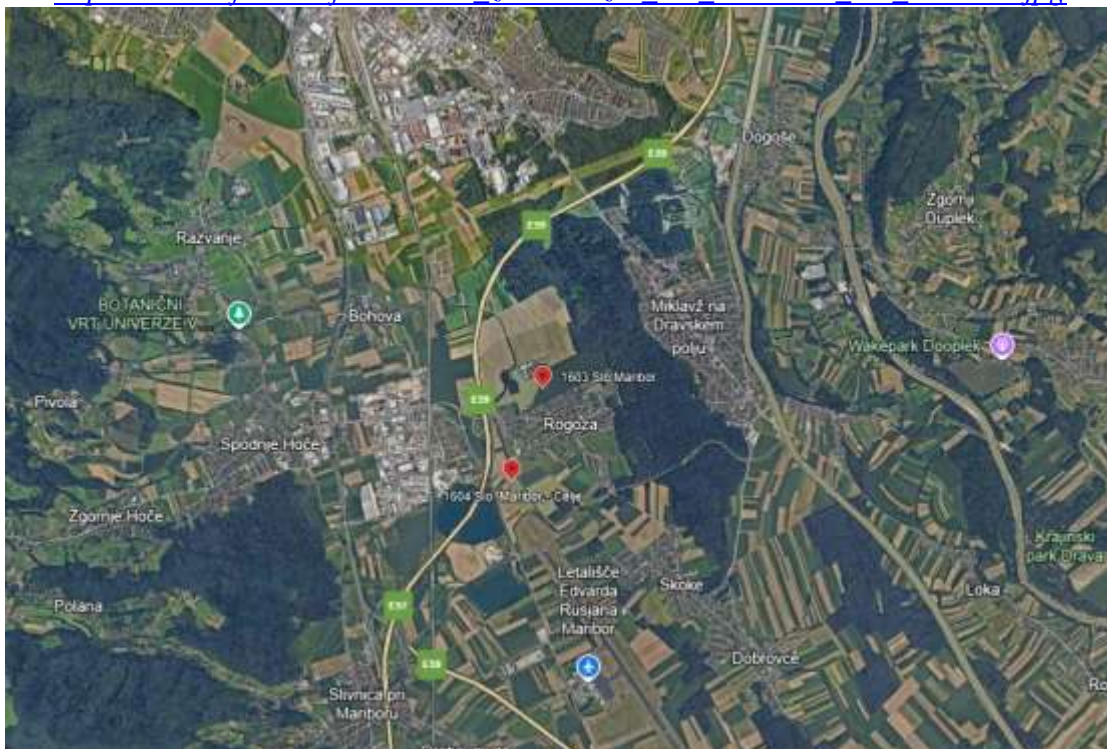
[www.safaric-safaric.si/zds@@@/@1991_2000/\\$\\$glava_1999/\\$\\$1999--glava.htm](http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/@1991_2000/$$glava_1999/$$1999--glava.htm)

U L T I M A T U M

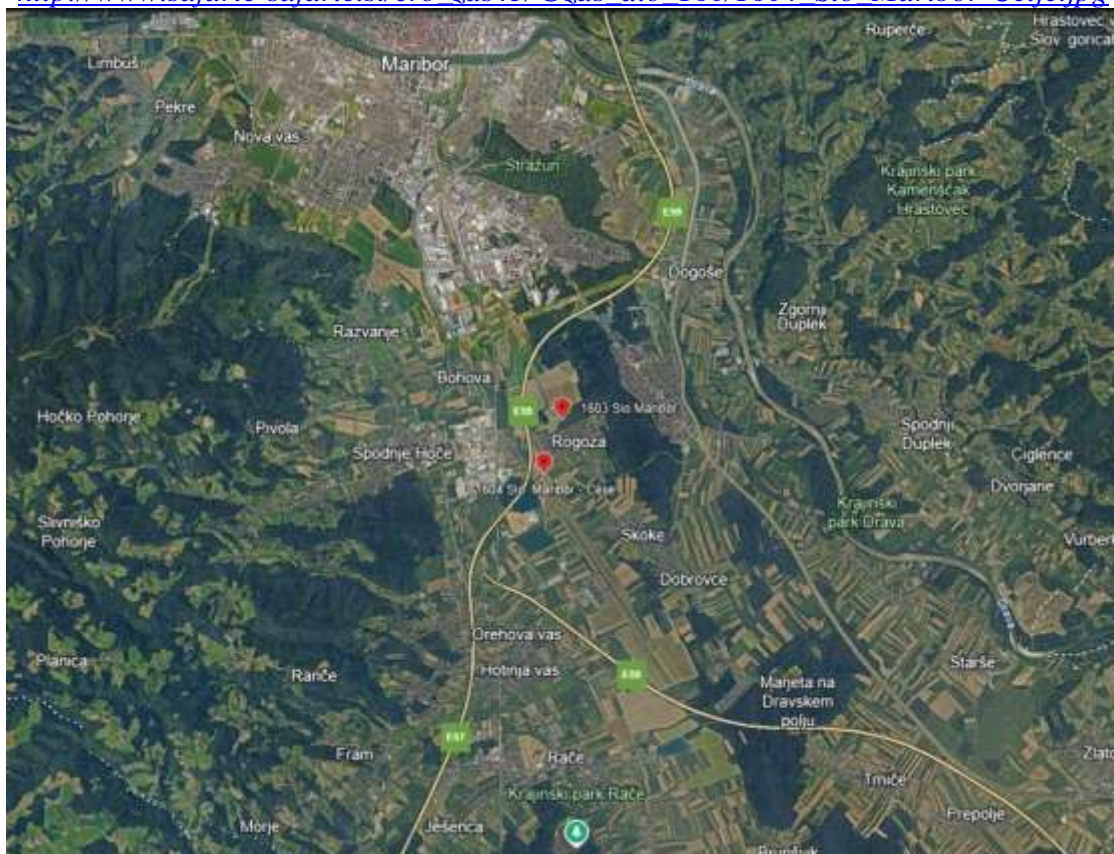
Napredovavši u toku dana sve više po svome računu u definitivnom zatvaranju obruča oko hrvatskog zbjega i imavši već na Dravogradu zapovjedništvo sjevernog polukruga obruča, partizani su upoznali i svu hrvatsku fizičku umornost, ali su još imali u vidu hrvatsku brojčanu snagu. Ocijenili su, da su Hrvati iznemogli, izgledniji i demoralizirani radi nedostatka vodstva i razvrgnuti organizacije i veza; da je vojska opterećena velikim brojem građanstva, što je još više nagrizalo moral i otežavalo vojničke manevre hrvatskih jedinica.

Sami partizani su se, međjutim, bili potpuno sredili, zaposjevši 10. svibnja Maribor (1603 Slo Maribor), a 11. svibnja Celje (1604 Slo Maribor - Celje), sa zapovjedništvom III. Armije i divizijama u pričuvi u Mariboru. Završili su bili razoružavanje Nijemaca, koji su im se bili predali organizacijski, štetno, sa zapovjednicima na čelu.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1603_Slo_Maribor.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1604_Slo_Maribor-Celje.jpg

U takovoj svojoj sigurnoj situaciji, zaključujući dakle, da se hrvatska vojska i gradjanstvo nalaze u vrlo teškoj, takoreći bezizlaznoj situaciji, dali su partizani Hrvatima ultimatum, da polože oružje do sutradan **13. svibnja do 10 sati**. U protivnom da će biti uništeni.

BORBA ZA DRAVSKE MOSTOVE

Hrvatima je ostao jedini izlaz, da se pokušaju borbom probiti preko Drave, trebalo je najprije zauzeti dva mosta (**1605 Slo Dravograd**) i njima vladati, a na začelju od juga neprijatelja zadržavati, dok se glavna skupina ne bi izvukla iz obruča. **Razvila se je bila teška borba, koja je trajala tri dana**. Po napadaču i pravcu vidno su se lučilo četiri faze:

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1605_Slo_Dravograd.jpg

I. faza: hrvatski pokušaj proboja **12. i 13. svibnja** prije podne,

II. faza: po odbijanju ultimatum, prijelaz partizana u napad **13. svibnja oko 11 sati**, da unište Hrvate,

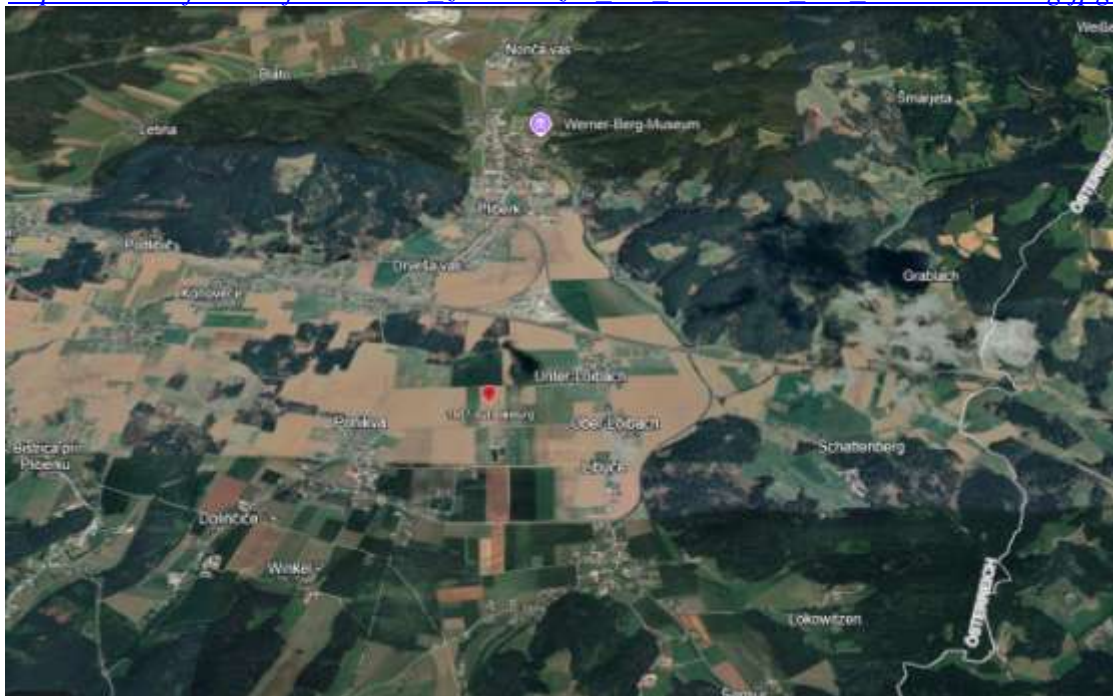
III. faza: sa pristiglim pojačanjima 13. svibnja poslije podne prelaz hrvatskih snaga u protunapad, nastavljen i **14. svibnja ujutro**, i

IV. faza: promjena pravca napada **14. svibnja**, da se iz obruča probije sporednim, dužim i težim, ali manje ugrožavanim pravcem dolinom Meže (**1606 Slo Meža**) za Bleiburg (**1607 Aut Bleiburg**), odnosno Klagenfurtsku kotlinu (**1608 Aut Klagenfurt**), a produži obrana zalaznicima na sjevernoj, istočnoj i južnoj strani obruča.

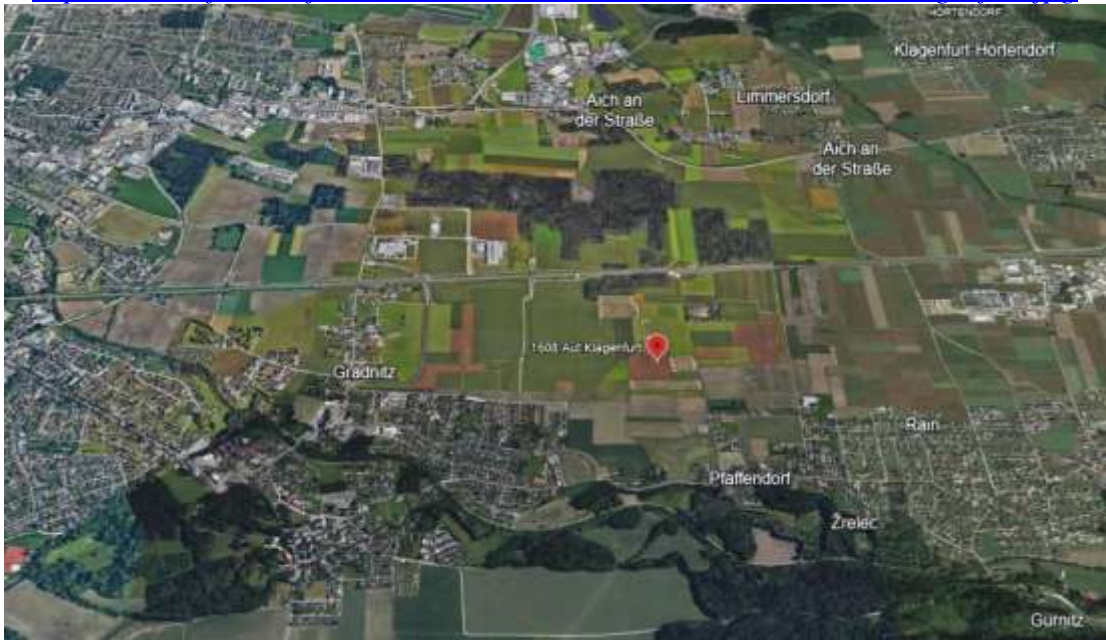
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1606_Slo_Meža-Poljane.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1607_Aut_Unter-Bleiburg.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1608_Aut_Klagenfurt.jpg

Borba je u svim danima vodjena na obadva polukruga; na sjevernom - ustaljenom (1609 Aut ???), dravogradskom - i na začelju (1610 Slo ???) - pokretnom, južnom (1611 Slo ???).

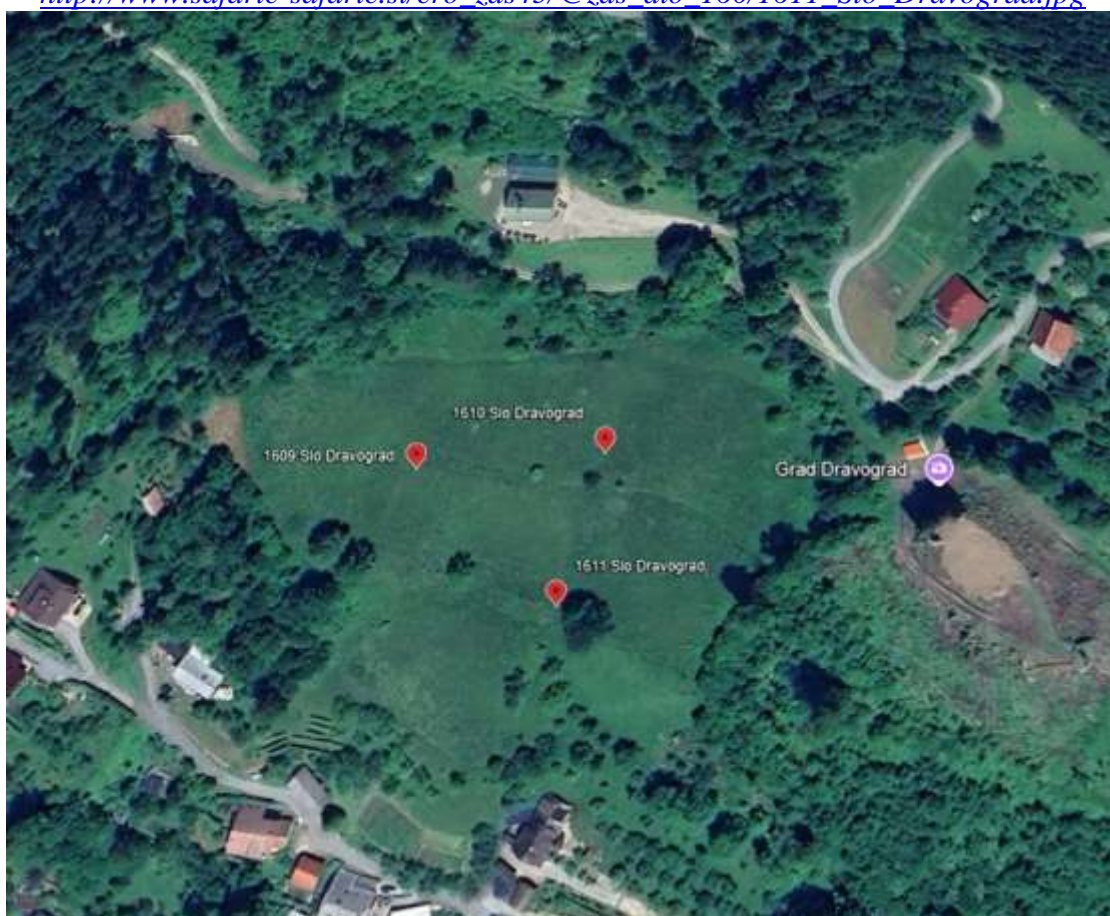
http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1609_Slo_Dravograd.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1610_Slo_Dravograd.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1611_Slo_Dravograd.jpg

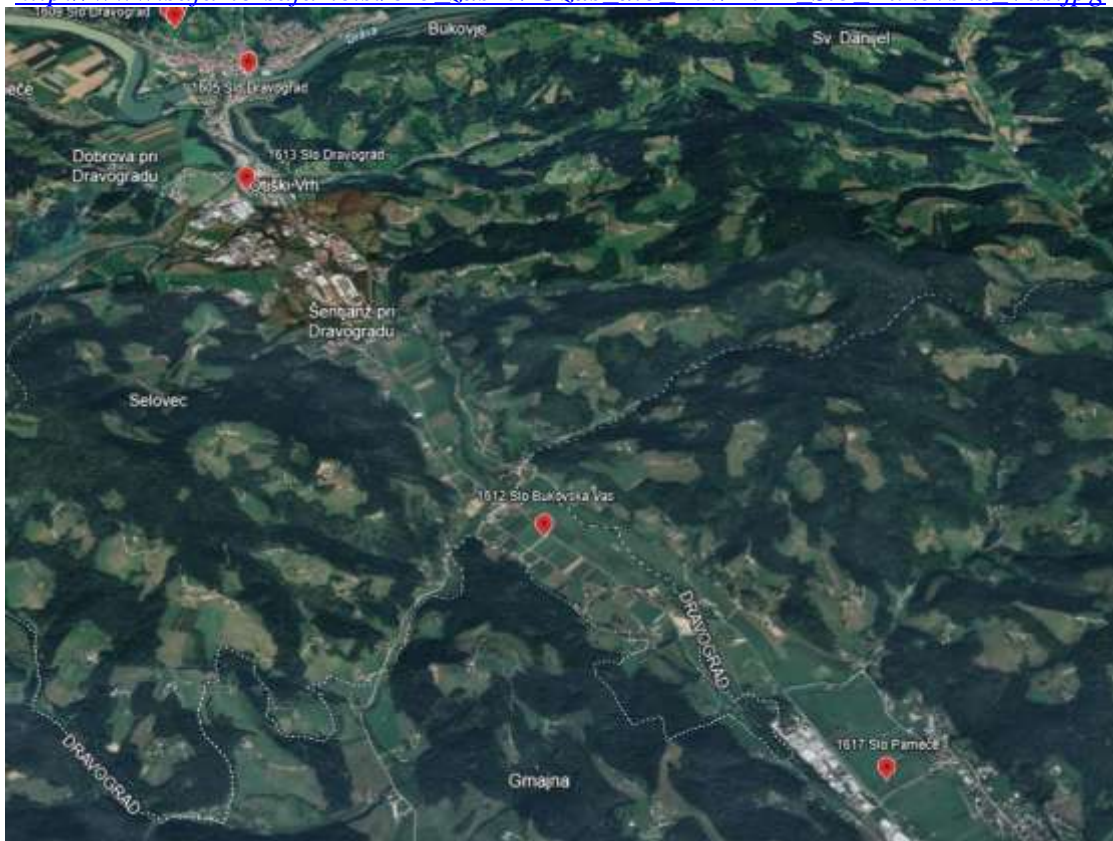
I. faza

Borba je odpočela upravo **12. svibnja oko 13 sati** manjom žestinom. No, kako su partizanima stizavala pojačanja, u toku sumraka poprimila je sve jači karakter, a u noći je došlo do upotrebe svih

borbenih sredstava, kako s neprijateljske, tako i sa hrvatske strane. (Dokument br. 26). Kako je već rečeno, partizani su se osjećali, kao da su u noći između 12. i 13. svibnja obruč potpuno zatvorili.

Borbe su tekle uzduž puta Bukovska Vas (1612 Slo Bukovska Vas) - Dravograd (1613 Slo Dravograd) pokretno, pomičući se naprijed i natrag, na 3 - 4 kilometra od Dravograda, praćene čarkanjima na zapadnim padinama Pohorja (1614 Slo Pohorje X) i istočnim padinama Gruber Grupfa (1615 Slo - Aut ???). Vodili su ih ščitni dijelovi bojna I. Zbora, poglavito 1. Udarne divizije, koji su najprije ovamo bili stigli. Ipak u pozadini prve partizanske borbene linije, na više točaka od Dravograda na kilometar i dalje, ostao je prostor natrunjen hrvatskim skupinicama, koje su se držale u ježevskim položajima. Borba se produžila na:

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1612_Slo_Bukovska_Vas.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1613_Slo_Dravograd.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1614_Slo_Pohorje_X.jpg

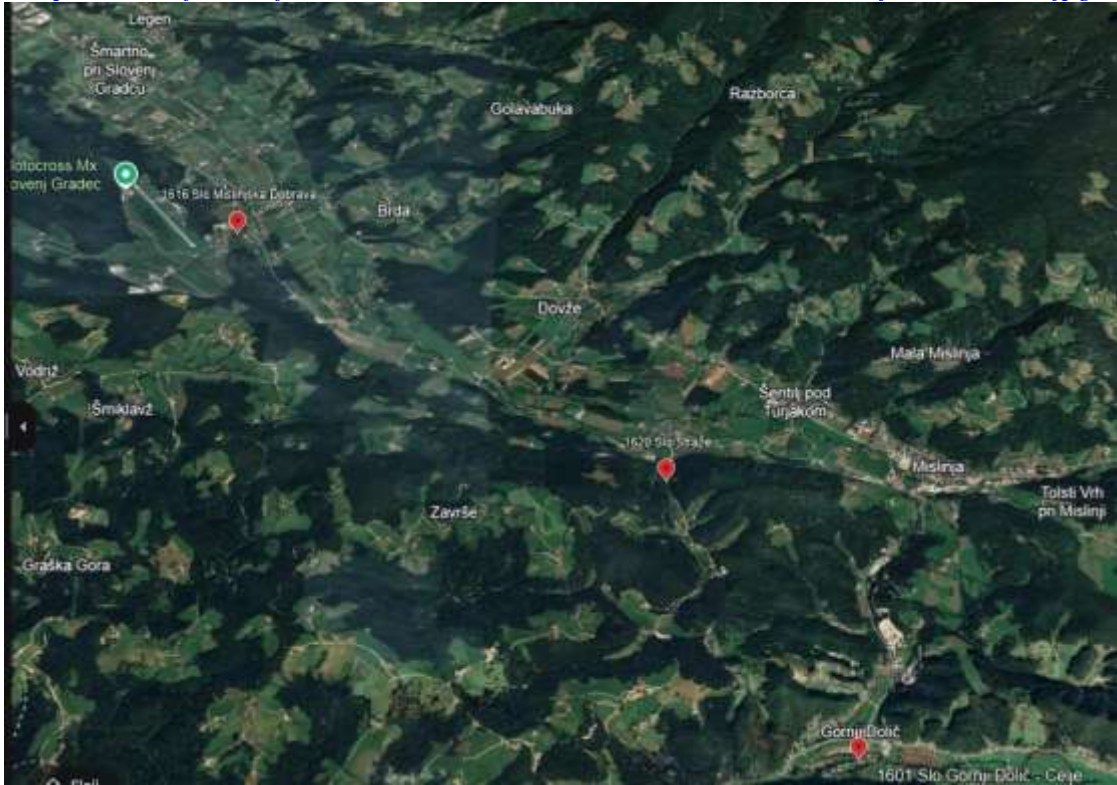

13. svibnja

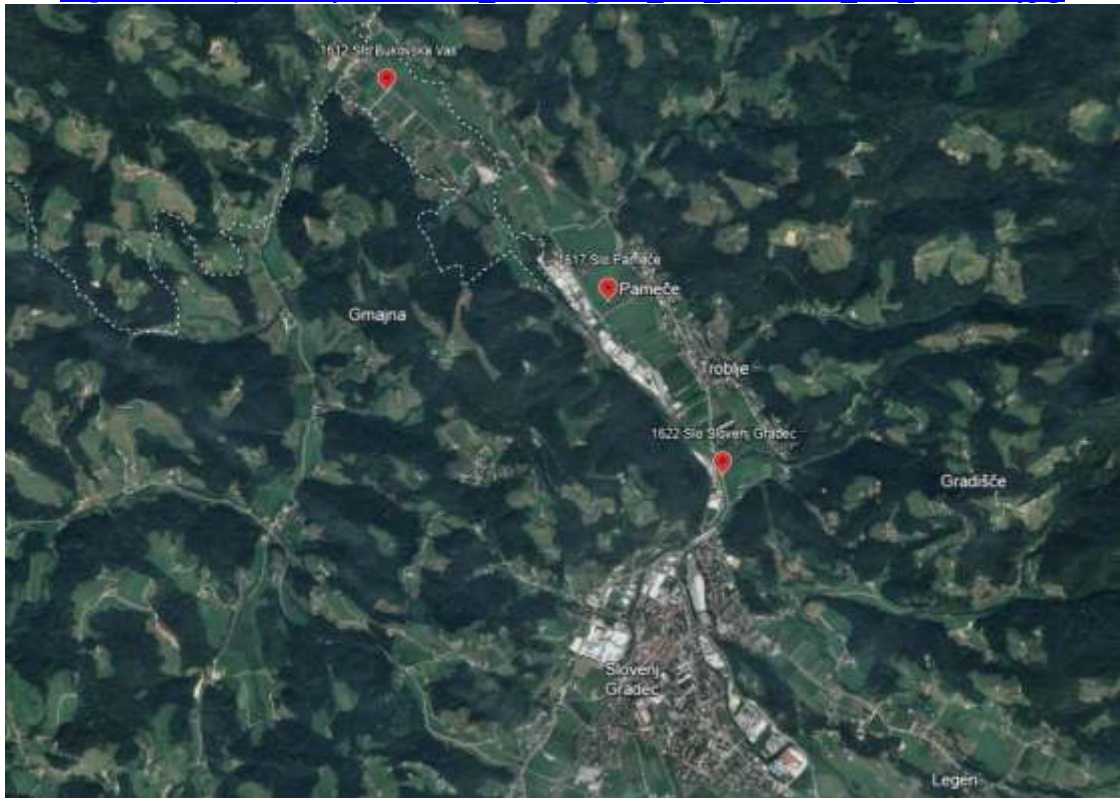
Na jugu, ujutro je već bio ostatak čela glavne skupine na Dravogradu, a sredina je bila teško nagomilana na jako zakrčenom putu pred Slovenj Gradcem (**Mislinja i Gornji Dolič**) (1616 Slo Mislinjska Dobrava). Tu je i ostala, čekajući na mogućnost prolaza. Na Pameču (1617 Slo Pameče) opet se je nagomilavalo. Začelje je, kasnije popodne, metar po metar ostavljalo iza sebe opasne točke: Hudu Luknju (1618 Slo Dolina Paka „Huda Luknja?“), raskrslu za Vitanje (*valjda Srednji Dplič?*) (1619 Slo Srednji Dolič) i Straže (1620 Slo Straže).

*(Spomenuta lokacija „Huda Luknja“ nema potpuno ništa sa sukobom ili prolazom. Tako je u jednom zapisu spomenuti sukob kod **Laškog**, gdje se to nije nikada dogodilo, a ne spominje sukob kod **Rimskih toplica** (1621 Slo Rimske Toplice), a tu je jedno veće stratište nedaleko u šumi (*valjda ne i kao u Zidanom mostu?*) – **dragutin.**)*

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1616_Slo_Mislinjska_Dobrava.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1617_Slo_Pameče.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1618_Slo_Dolina_Paka_Huda_Luknja.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1619_Slo_Srednji_Dolič.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1620_Slo_Straže.jpg

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1621_Slo_Rimske_Toplice.jpg

Gledalo se je na glavno vodstvo na Dravogradu i od njega se očekivalo, da će napraviti, što se najbolje može, ono je bilo simbol nepredavanja, nepomišljanja na kapitulaciju ili štetno, sa zapovjednicima na čelu, polaganje oružja. Vodstvo je rukovalo borbom u glavnim crtama, barem savjetovanjem, a iz poznatih mu pregovaračkih dodira nižih mjesta s partizanima moglo se jedino pouzdano zaključivati o njihovom moralu i namjerama.

Na Dravogradu nije bilo još dovoljno hrvatskih borbenih skupina, odnosno četa. Njih se tek privlačilo naprijed na borbeni prostor. Poglavitno su bile dovlačene noću između **13. i 14. svibnja**, da glavno vodstvo njima može pokušati proboj iz obruča. Oblikovala se bila fronta s centrom ili glavninom i dvjema pobočnicima ili krilima. Nedostatak je bio, što je kasnijih sati i idućeg dana bilo sve izrazitije i teže, da je glavnina pošla previše naprijed.

Borbene grupice i bojne redove činili su, pokraj još formacijski istaknuto ostalih jedinica, mnogi skupljeni borci pod vodstvom poduzimljivih i odvažnih nižih časnika, kojima je na srcu ležao samo proboj i kojima je Hrvatska bila vrijedna svake požrtvovanosti. Osobito su se isticali dijelovi 1. Udarne ustaške divizije.

Prije podne angažirane hrvatske jedinice po malo su potiskivale partizane, koji se još nisu bili snašli poslije ulaska u borbu prošle noći. Tako je teklo **do 11 sati**, kada su partizani, na hrvatskom neodgovaranje na njihov ultimatum, prešli u napad i time započeli drugu fazu.

Borbene skupine lakše su se borili s neprijateljem sprijeda od Drave, nego na bokovima, i to kotama 507 i 513 od desna i koti 526 od lijeva. *(Prilažem sliku DRINE br. 2. 1963. u kojoj je tiskan ovaj povijesni i vjerodostojni izvještaj Hrvatske Tragedije OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA. Na lijevo se vidi slika vijenca kojeg su Hrvatski Vojnici položili na Bleiburškom Groblju.*

Danas, prvi dan ožujka 2023. godine, dok ovo prepisavam ne mogu odoljeti a da se ne zahvalim autoru ovog izvještaja gosp. Anti Ljekiću. Koliko god se iskreno zahvaljujem na ovom izvještaju, još se više zahvaljujem na opisanim detaljima. Meni se je jutro javio gosp. Dragutin Šafarić, veliki istraživač hrvatske tragedije po Sloveniji i dalje. On živi u Velenju, u Sloveniji i kaže da su mu poznata sva ta mjesta koja se u ovom opisu spominju. Mo. Mile Boban.)

Partizani su najprije sa njih samih, dakle iz prvoga kruga, tukli sveukupnom vatrom po građanskim skupinama, koje su se sve više ispoljavale. Kasnije, kada su ih hrvatske čete preuzele, partizani su tukli bacačkom i topovskom vatrom sa prostora između prvoga i drugoga kruga kota, a čim i gdje god bi se pojavili ciljevi, odnosno hrvatske skupine, koje nisu bile štice svoje vatre ili po odvažnijim udarnim skupinicama, da partizane ušutkaju.

Uspješno su bili tukli partizane topništvo TPS-a pod zapovjedništvom dopukovnika Oraškovića - Gandi i bacači trupnih tijela. Veoma prokušanim i efikasnim za pročišćavanje točaka i prostora pokazali su se "Crnci" generala Bobana i više skupinica, ostataka udarnih jedinica, koje su se po izvršavanju zadataka vraćale. Bugari su bili mirni.

*(posjedujem mnogo dokumentacije slovenske državne komisije, posjedujem sav popis „Društvo za ureditev zamolčanih grobov“ nije ništa vrijedno na popisu, posjedujem samo neki mali moj dio tih stratišta, **KAO DA SE SVE TO TAMO i TADA NIKADA NIJE DOGODILO(???) – dragutin.**)*

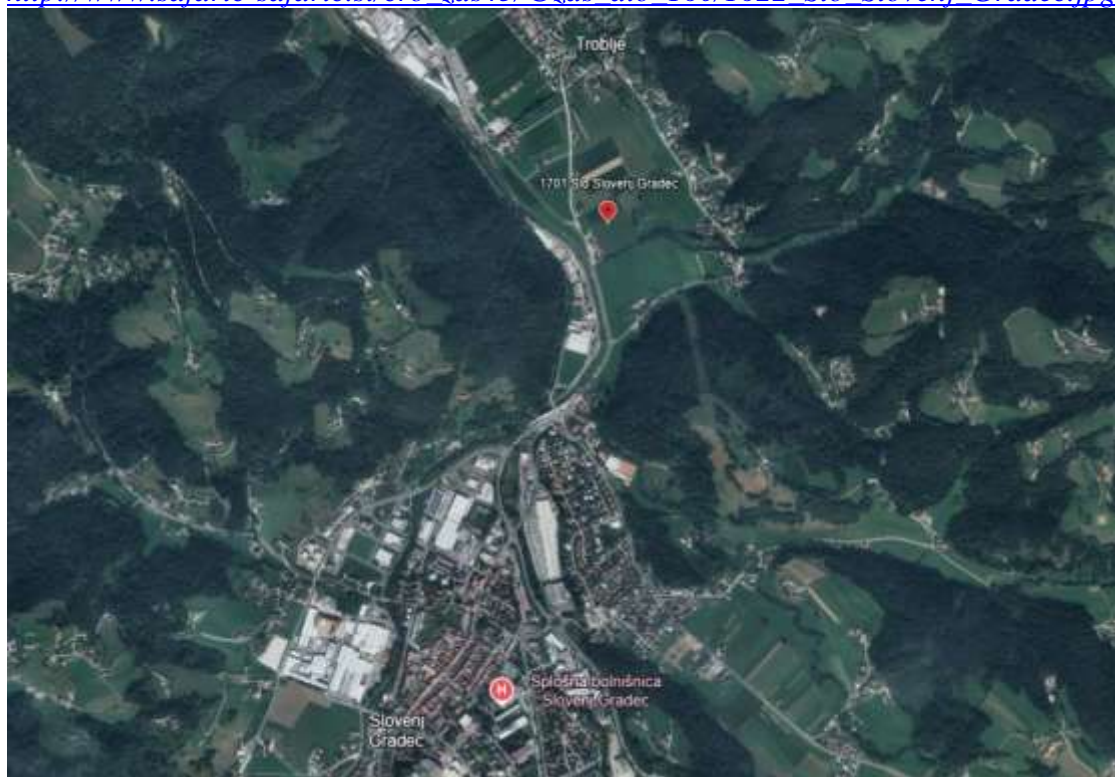
Odbijanje ultimatumu

Hrvatska vojska odbila Nagyev ultimatum činom, što od dana prije nije prestala naporom i napadajem, da izvojuje prijelaz preko Drave, ne popuštajući u borbi i otporu u vremenu, kada je ultimatum isticao. Partizane je ovaj hrvatski postupak razbjesnio, jer dok su se njemačke trupe "disciplinirano predavale sa bijelim zastavicama savezničkim snagama zapada", Hrvati nisu ni mislili na predaju, na to je zapovjednik III. partizanske armije Kosta Nagy zapovjedio, da se glasom ultimatumu podpuno uništi hrvatska vojska. *(Treba stalno ponavljati "MEMORANDUM HRVATSKE DRŽAVNE VLADE od 4 svibnja 1945"., kojeg su ministar Vjekoslav Vrančić i Admiral Andrija Vrkljan nosili 8-oj Savezničkoj Armiji u Italiji za predati hrvatsku vojsku njima a ne III. partizanskoj armiji Kosta Nagy, mo. Mile Boban.)*

II. faza

Partizani su, osjećajući se "u formi", u 11. sati prešli u opći napad sa svojih brigadnih postava, s težištem na Slovenjgradecu (*desno uz cestu iz grada prema Dravogradu - dragutin*) (1622 Slo Slovenj Gradec). Ogorčene borbe trajale su cijeli dan. Već poznate hrvatske okvirne jedinice, pojačane novima, osobito spomena vrijednim Stražarskim Sklopom PTS-a, prihvatile su odlučno borbu. Hrvatske jedinice imale su dosta velike gubitke. *(Čitao sam negdje a sada se ne sjećam gdje, da je bilo oko 400 poginulih hrvatskih vojnika, mo. Mile.)* Isticao se je satnik Mate Vodopija, zapovjednik jedne satnije rečenog Sklopa, koji je i pao tu u borbi. No mnoge partizanske bojne, prostorno odjeljenje, kada su naišle na odlučan hrvatski otpor, nisu bile baš oduševljene za borbu, već su pozvale na polaganje oružja i da se onda može nastaviti nesmetano dalje put. Jedne su opet tek tada napadale, trpeći se do tada sa hrvatskim jedinicama i očekujući rezultate pregovora s viših razina. Napali su i prvu Crnogorsku brigadu prije isteka roka, do kojeg su joj bili obećali, da je neće napadati. Ona je borbu vodila taj dan i noć.

http://www.safaric-safaric.si/cro_zds45/@zds_dio_160/1622_Slo_Slovenj_Gradec.jpg

Prelaskom hrvatskih pojačanih jedinica u protunapad, partizanski napad bio se stišao, što je već treća faza.

Na Slovenjgradecu s podesnih točaka za zatvaranje doline pristigli dijelovi 17. partizanske divizije i razne grupe s terena oko podneva više su puta kraćim prepadima ometali glavnu skupinu.

*(Ovaj zapis je potpuno nejasan gdje je bio taj sukob, meni je poznata jedna lokacija a to je kod izlaza iz Slovenjgradca desno uz glavni (Gradišče)put prema Dravogradu. Tko zna koristiti Google 3D tehniku može vidjeti tamo jedan spomenik koji simbolizira tvornicu ili firmu na sprotnoj strani ceste i rijeke Mislinje, pomislite ili razmišljate, kako to da tu **nema nikakve gradnje!?**--- **dragutin.**)*

Nastavlja se (17. dio) Dodiri pregovaranja